

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Primljeno: 13 -11- 2019 <i>h</i>		
Prilog	<u>Neposredno</u>	Poštom
Klasa: <i>UP/II-034-02/19-01/684</i>		
Ur. broj: <i>383-01/19-14</i>		

Poslovni broj: UsII-497/19-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Gordane Marušić-Babić predsjednice vijeća, Dijane Vidović i Slavice Marić-Okičić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja EKONERG Institut za energetiku i zaštitu okoliša d.o.o., Zagreb, Koranska 5, kojeg zastupa opunomoćenik Ivan Topić, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Eterović, Šarac i Topić j.t.d. u Zagrebu, Palmotićeve 68, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje zainteresirane osobe ARTES d.o.o., Velenje, Efenkova cesta 61, Republika Slovenija i Državnog hidrometeorološkog zavoda Republike Hrvatske, Zagreb, Grič 3, radi javne nabave, u sjednici vijeća održanoj 24. listopada 2019.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/19-01/684, urbroj: 354-01/19-9 od 10. rujna 2019.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika u točki 1. izreke odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na Odluku o odabiru naručitelja Državni hidrometeorološki zavod RH od 5. srpnja 2019. u otvorenom postupku javne nabave broj objave 2018/S 0F2-0020277, predmet nabave: nabava uređaja za državnu mrežu za praćenje kvalitete zraka I Faza (po grupama) i to za Grupu 2. (Analizatori NOx i NH3) i Grupu 6. (Analizatori PM10 i PM2,5), kojima je kao ekonomski najpovoljnija odabrana ponuda ponuditelja ARTES d.o.o., Velenje, Republika Slovenija. U točki 2. izreke osporenog rješenja odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

Tužitelj u tužbi protiv osporenog rješenja navodi da je postupak javne nabave u dijelu ponovnog pregleda i ocjene ponuda, a nakon što su rješenjem tuženika od 13. svibnja 2019. bile poništene ranije Odluka o odabiru od 18. veljače 2019. za Grupe 2., 3. i 6. zbog osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. točke 5. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", broj: 120/16. – dalje: ZJN), ponovno proveden protivno ZJN i uvjetima iz Dokumentacije o nabavi (dalje: DON), što je tuženik propustio utvrditi, zbog čega je posljedično tome osporeno rješenje nezakonito. Smatra da je, uzimajući u obzir načelo jedinstvenosti postupka javne nabave, naručitelj u ponovnom postupku pregleda i ocjene ponuda sukladno rješenju tuženika klasa: UP/II-034-02/19-01/193, urbroj: 354-01/19-10 od 13. svibnja 2019., bio dužan isključiti odabranog ponuditelja iz postupka javne nabave u

pobijanim grupama predmeta nabave, jer taj ponuditelj niti nakon dostave nadopune ažuriranih popratnih dokumenata temeljem članka 263. stavka 2. ZJN nije dokazao nepostojanje osnove za isključenje prema točki 3.2. DON-a. Tužitelj citira sadržaj navedene točke DON-a, te navodi da je naručitelj odabranom ponuditelju uputio zahtjev za dostavu ažuriranih popratnih dokumenata po toj točki 2. siječnja 2019., te ponovno 25. siječnja 2019., jer je isti dostavio dokaze o nepostojanju osnova za isključenje samo u odnosu na Republiku Sloveniju kao državu svog poslovnog nastana (potvrda Porezne uprave u Sloveniji), a ne i u odnosu na Republiku Hrvatsku, po kojem traženju odabrani ponuditelj ponovno nije postupio jer je u svom dopisu od 31. siječnja 2019. samo naveo da nije porezni obveznik u Republici Hrvatskoj, zbog čega su ranije Odluke o odabiru od 18. veljače 2019. bile poništene. Smatra stoga da je naručitelj u ponovnom postupku bez valjane zakonske osnove primijenio članak 263. stavak 2. ZJN i po treći puta uputio zahtjev odabranom ponuditelju da dostavi izjavu pod prisegom ili s ovjerenim potpisom da ne postoje osnove za isključenje po točki 3.2. DON-a u odnosu na Republiku Hrvatsku, čime je direktno pogodio odabranom ponuditelju, protivno temeljnim načelima postupka javne nabave iz članka 4. ZJN. Ponavlja navode iz žalbe da su, s obzirom da se radi o jedinstvenom postupku, opseg i granica primjene prava naručitelja iz članka 263. ZJN jasno propisane i da naručitelj nije ovlašten neograničeno pozivati ponuditelja na nadopunu ažuriranih popratnih dokumenata. Ističe da, nakon što je već u prethodnom postupku bio obvezan odbiti ponudu, naručitelj nije mogao opet konzumirati ista prava iz članka 263. ZJN u ponovnom pregledu i ocjeni ponuda, jer se time u potpunosti derogira smisao te odredbe. Smatra da je onog trenutka kada odabrani ponuditelj ne dostavi ažurirane dokaze niti nakon što je po drugi puta pozvan, naručitelj temeljem zakona obvezan isključiti takvog ponuditelja odnosno odbiti ponudu sukladno stavku 3. članka 263. ZJN. Oспорava shvaćanje tuženika da je u konkretnom slučaju naručitelj u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda pravilno primijenio odredbu članka 263. stavka 2. ZJN, s obzirom na naprijed izneseno. Podredno ističe da je tuženik u žalbenom postupku zanemario navode žalbe koji se odnose na činjenicu poreznog statusa odabranog ponuditelja u Republici Hrvatskoj. Predlaže da Sud uvaži tužbu i poništi osporeno rješenje tuženika te usvoji njegovu žalbu i naloži naručitelju da mu naknadi troškove žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 196.820,00 kn.

Tuženik u odgovoru na tužbu predlaže tužbeni zahtjev odbiti iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja. Oспорava pravno shvaćanje tužitelja o primjeni članka 263. ZJN, te dodatno navodi da prethodnim rješenjem, kojim je bila poništena ranija Odluka o odabiru od 18. veljače 2019., nije naloženo isključenje ponude odabranog ponuditelja iz daljnjeg postupka javne nabave, te je naručitelj rukovodeći se pravnim shvaćanjem iz obrazloženja tog rješenja u odnosu na odabranog ponuditelja primijenio zakonsku mogućnost iz članka 263. stavka 2. ZJN, koji Zakon ne zabranjuje višekratnu primjenu navedene odredbe ukoliko se ne radi o istoj osnovi. Pojašnjava da se u predmetnom slučaju ne radi o istoj osnovi jer po prvom pozivu naručitelja za dostavu ažuriranih popratnih dokumenata 2. siječnja 2019. tražena izjava uopće nije bila dostavljena, već je dostavljena po pozivu naručitelja na nadopunu zaprimljenih ažuriranih popratnih dokumenata (poziv od 25. siječnja 2019.). Budući da tako dostavljena izjava (kao dokaz nepostojanja poreznog duga u RH) nije bila valjana, jer nije dostavljena u obliku izjave pod prisegom ili izjave s ovjerenim potpisom, kako je to utvrđeno rješenjem od 13. svibnja 2019., navodi da je naručitelj imao legitimno pravo da u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda otkloni nedostatak u odnosu na zaprimljenu izjavu te pozove odabranog ponuditelja na nadopunu zaprimljene dokumentacije po osnovi činjenice što je dostavljeni dokaz bio u neprihvatljivoj formi. Ističe da bi se drugačijim tumačenjem u svezi primjene članka 263. stavka 2. i 3. ZJN narušila naručiteljeva

jamčena sloboda diskrecijskog utvrđivanja sposobnosti i osnova za isključenje u odnosu na ponuditelja za kojeg je utvrdio da ima najpovoljniju ponudu. Navodi također da do oživotvorenja i nužnosti načela jednakog tretmana dolazi tek kada naručitelj traži dostavu ažuriranih popratnih dokumenata od sljedećeg najpovoljnijeg ponuditelja (članak 263. stavak 3. ZJN), jer naručitelj tada prema tom ponuditelju treba postupati jednako kao i prema prvotno najpovoljnijem ponuditelju u kontekstu broja traženja nadopuna i objašnjenja. Vezano uz osporavanje pravilnosti utvrđenja naručitelja glede poreznog statusa odabranog ponuditelja u Republici Hrvatskoj, tuženik navodi da ti prigovori nisu bili izneseni u predmetnoj žalbi, već u prethodnoj žalbi povodom koje je doneseno ranije rješenje, a koje tužitelj nije osporavao tužbom, te nisu mogli niti biti razmatrani prilikom donošenja osporenog rješenja, pa time ne mogu biti niti predmet ove tužbe. Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

Zainteresirana osoba Državni hidrometeorološki zavod RH (naručitelj) u odgovoru na tužbu navodi da je osporeno rješenje tuženika utemeljeno na propisima Zakona o javnoj nabavi te na utvrđenom činjeničnom stanju i protivi se tužbenom zahtjevu.

Zainteresirana osoba ARTES d.o.o., Velenje (odabrani ponuditelj) nije dostavio sudu odgovor na tužbu.

Sukladno članku 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS) Sud je dostavio tužitelju očitovanje tuženika i zainteresirane osobe.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema odredbi članka 290. stavka 1. ZJN, nakon otvaranja ponuda javni naručitelj pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi te o tome sastavlja zapisnik.

Odredbom članka 252. stavka 1. ZJN propisano je da je javni naručitelj obvezan isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave ako utvrdi da gospodarski subjekt nije ispunio obveze plaćanja dospjelih poreznih obveza i obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje u Republici Hrvatskoj, ako gospodarski subjekt ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj (točka 1.) ili u Republici Hrvatskoj ili u državi poslovnog nastana gospodarskog subjekta, ako gospodarski subjekt nema poslovni nastan u Republici Hrvatskoj (točka 2.).

Prema članku 264. stavku 1. ZJN, javni naručitelj navodi u dokumentaciji o nabavi potvrde, dokumente, izjave i druga dokazna sredstva kojima gospodarski subjekt dokazuje nepostojanje osnova za isključenje te ispunjavanje kriterija za odabir gospodarskog subjekta.

U točki 3.2. Dokumentacije o nabavi određeno je da će naručitelj prije donošenja odluke od ponuditelja koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu zatražiti da u primjerenom roku, ne kraćem od 5 dana dostavi sljedeće ažurirane popratne dokumente kojima dokazuje da ne postoje obvezne osnove za isključenje sukladno odredbi članka 252. ZJN, te je navedeno da će kao dovoljan dokaz da ne postoje osnove za isključenje iz te točke naručitelj prihvatiti potvrdu porezne uprave ili drugog nadležnog tijela u državi poslovnog nastana gospodarskog subjekta kojom se dokazuje da ne postoje navedene osnove za isključenje, a ako se u državi poslovnog nastana gospodarskog subjekta ne izdaju takvi dokumenti ili ako ne obuhvaćaju sve okolnosti obuhvaćene točkom 3.2., oni mogu biti zamijenjeni izjavom pod prisegom ili, ako izjava pod prisegom prema pravu dotične države ne postoji, izjavom davatelja s ovjerenim potpisom kod nadležne sudske ili upravne vlasti, javnog bilježnika ili strukovnog ili trgovinskog tijela u državi poslovnog nastana gospodarskog subjekta, odnosno državi čiji je osoba državljanin.

Prema članku 263. stavku 1. ZJN, javni naručitelj je obvezan prije donošenja odluke u postupku javne nabave velike vrijednosti, a u postupcima javne nabave male vrijednosti

može, od ponuditelja koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu zatražiti da u primjerenom roku, ne kraćem od pet dana, dostavi ažurirane popratne dokumente u skladu s pododjeljkom 2. i 4. ovoga odjeljka, osim ako već posjeduje te dokumente. Stavkom 2. navedenog članka Zakona propisano je da javni naručitelj može pozvati gospodarske subjekte da nadopune ili objasne dokumente zaprimljene sukladno pododjeljcima 2. i 4. ovoga odjeljka.

Prema stavku 3. citiranog članka 263. ZJN, ako ponuditelj koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu ne dostavi ažurne popratne dokumente u ostavljenom roku ili njima ne dokaže da ispunjava uvjete iz članka 260. stavka 1. točaka 1. – 3. ovoga Zakona, javni naručitelj obavezan je odbiti ponudu tog ponuditelja te postupiti sukladno stavku 1. ovoga članka u odnosu na ponuditelja koji je podnio sljedeću najpovoljniju ponudu ili poništiti postupak javne nabave, ako postoji razlozi za poništenje.

Imajući u vidu podatke spisa glede postupanja naručitelja u postupku pregleda i ocjene dostavljenih ponuda, odnosno traženja dostave ažuriranih popratnih dokumenata u skladu s člankom 263. stavak 1. ZJN (poziv od 2. siječnja 2019.) te traženja nadopune zaprimljene dokumentacije sukladno stavku 2. istog članka (poziv od 25. siječnja 2019.), koje podatke i tužitelj iznosi u tužbi, ovaj Sud prihvaća tumačenje tuženika prema kojem je naručitelj u konkretnom slučaju bio ovlašten postupiti po članku 263. stavku 2. ZJN te radi otklanjanja nezakonitosti utvrđene ranijim rješenjem tuženika, u ponovnom postupku pozvati odabranog ponuditelja na dopunu dokumentacije iz točke 3.2. DON-a.

Naime, odabrani ponuditelj je ažurirane popratne dokumente iz točke 3.2. DON-a i to izjavu da nije porezni obveznik u Republici Hrvatskoj od 31. siječnja 2019. dostavio prvi puta po pozivu naručitelja od 25. siječnja 2019. Kako navedeni dokaz nije bio sačinjen u traženom obliku prema navedenoj točki DON-a, jer dostavljena izjava nije bila dana pod prisegom niti ovjerena od nadležnih tijela, a naručitelj po toj osnovi nije tražio pojašnjenje (nadopunu) u postupku koji je prethodio donošenju Odluka o odabiru za Grupe 2., 3. i 6. od 18. veljače 2019., što nije sporno, naručitelj je osnovano u izvršenju rješenja tuženika od 13. svibnja 2019., sukladno članku 425. stavku 6. ZJN u ponovnom postupku razmatranja i ocjene pristiglih ponuda zatražio nadopunu zaprimljenog dokumenta tj. dostavu dokaza da ne postoje osnove za isključenje u propisanom obliku, dakle po drugoj osnovi različitoj od osnove traženja nadopune dokumenata u pozivu od 25. siječnja 2019. Osim toga, odredba stavka 2. članka 263. ZJN ne daje temelja za zaključak da bi višekratno traženje pojašnjenja ili nadopune zaprimljene dokumentacije dovelo do situacije kakovu ima u vidu stavak 3. istog članka, odnosno da bi ponudu trebalo odbiti.

U konkretnom slučaju odabrani ponuditelj je dostavio dokumentaciju iz točke 3.2. DON-a (ispravu sastavljenu kod javnog bilježnika broj: Sv-380/19 od 21. lipnja 2019.), te je pravilno utvrđeno da ne postoje osnove za isključenje iz članka 252. ZJN odnosno navedene točke DON-a, te da nema osnove za odbijanje ponude odabranog ponuditelja prema članku 263. stavku 3. istog Zakona. Stoga je ovaj Sud, na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja ocijenio da je tuženik odlučujući o žalbi tužitelja na predmetne Odluke o odabiru pravilno utvrdio da ne postoje osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. točke 5. ZJN i navode žalbe ocijenio neosnovanim.

S obzirom da tužitelj u žalbi protiv Odluka o odabiru od 5. srpnja 2019. nije iznosio prigovore glede poreznog statusa odabranog ponuditelja u Republici Hrvatskoj, iste ne može sa uspjehom iznositi u ovoj tužbi, budući da ti navodi niti činjenice nisu bile predmet ocjene u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja, kako to pravilno navodi tuženik u odgovoru na tužbu. Napominje se pri tome da prema članku 404. stavku 3. ZJN Državna

komisija nije ovlaštena kontrolirati činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom postupku nabave.

Slijedom iznesenog, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio zakon time što je žalbu tužitelja odbio kao neosnovanu, jer je za takovu odluku dao valjane, iscrpno obrazložene razloge, utemeljene na podacima spisa i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava. Stoga je na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučeno kao u izreci.

U Zagrebu 24. listopada 2019.

Predsjednica vijeća
Gordana Marušić-Babić, v.r.

Za točnost otpravka – ovlašten službenik:

Tanja Nemčić